Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37129
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

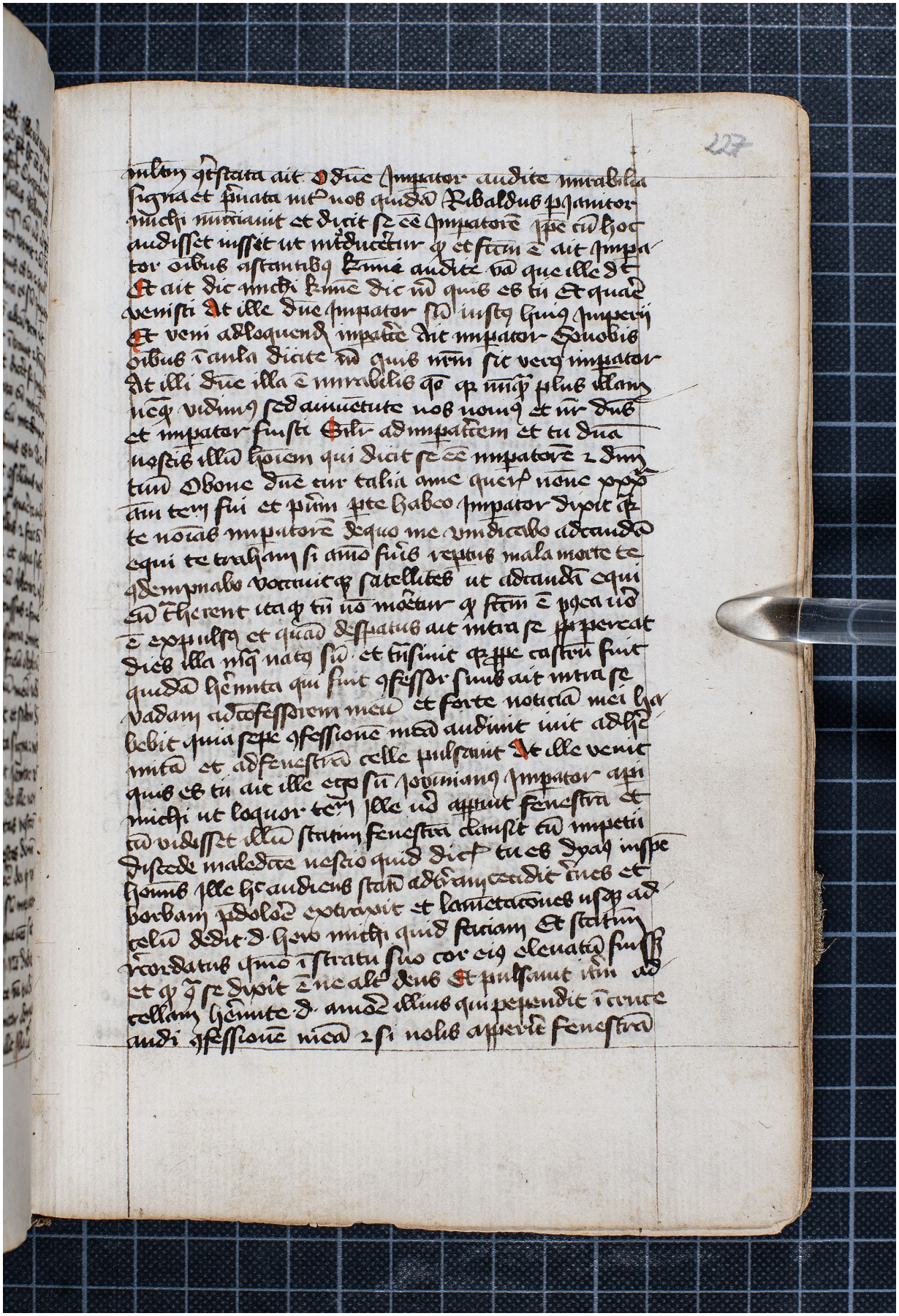

227

multum gestata ait. Dic Imperator audite mirabilia
signa et prodigia mihi nos quidem Ribaldus palatinus
michi mirantur et dicit se esse Imperatorem. Ipse cum hoc
audisset misit ut introducerent. Et factum est. Ait Impera-
tor civibus astantibus Ecce audite vos que ille dic
et ait dic michi hinc dic vobis quis es tu et quare
venisti. At ille Dic Imperator sed iusta iniqua imperii
et veni adloquendi impune. Ait imperator. Nonne vobis
civibus tanta dicite vobis quis nam sit vere imperator
Et illi. Dic illa es mirabilia que ego nunquam plus illam
neque vidimus sed annuntiate nobis nonne et nos dub
et imperator iusti. Filii. Ad imperatorem et tu dua
nostis illud proverbium qui dicit se esse imperatorem. Domi
tuum. Bone Dic cur talia ame queris nonne prop
tum terrui et primum ipse habeo. Imperator dixit ego
te novas imperatorem. Equo me vindicabo adeundo
equi te trahant si amo filius reputus mala morte te
ad mortem ducam. Vocavit ergo satellites ut adeundi equi
ad therent. Iterum tu vocatur ergo factum est propter vos
et expulsus et quod desiratus ait intra se perpetrat
dies illa usque natus sum. Et tristis ergo ipse castrum fuit
quidem hominum qui fuit confessor. Sumus ait intra se
vadam ad confessorem meum et forte notitiam mei ha-
bebit quia sepe confessionem meam audivit unit ad ipse
mitra et ad fenestram celle pulsavit. At ille venit
quis es tu ait ille ego sum Sovinianus Imperator ait
michi ut loquor terrui ille vos apparuit fenestra et
ad vidisset illum strictum fenestra clausit ad impetu
discede maledicte nescio quid dicit tu es. Dyabolus inspe
homo ille hec audiens stat admirans audit tunes et
barbam pedolor extraxit et lamentationes usque ad
celum edit. Domine michi quid faciam. Et statim
recordatus cum instratu suo cor eius elevatus fuit
et ego sic dixit. Ne ait dus. At pulsavit iterum ad
cellam hominis. Domine amodo illum qui pependit iniuste
audi confessionem meam. Si nolis aperire fenestram